

Kl. 12.05

Så svaret til hr. Søren Søndergaard, der ikke kunne forstå, hvorfor politiet ikke klarer de her opgaver, er, at man systematisk dræber dem, der ønsker at skabe demokrati.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.06

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Mødet er genoptaget. Vi fortsætter behandlingen af beslutningsforslag nr. B 42 af udenrigsministeren, og næste ordfører i rækken er hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Vi diskuterer forlængelse i en situation, der hele tiden forværres. Hver gang vi har haft debat om Irakspørgsmålet her i Folketinget, kan man sige, at situationen var værre, end den var sidst, vi diskuterede den. I dag diskuterer vi den så halvandet år efter, at Bush erklærede krigen for afsluttet, mission completed, som han sagde.

Vi står i dag i en situation med undtagelsestilstand, altså uindskrænket magt til regeringen; vi står i en situation med krigsforbrydelser, krigsforbrydelser af alvorlig art begået af oprørerne, men også begået af besættelsesstyrkerne; vi står med 100.000 dræbte, en situation, som jeg tror for enhver, der kan sætte sig ind i forholdene, betyder masseproduktion af terrorister. Mennesker, der har mistet en far, en mor, en datter, en søn, en nabo, en nær slægtning synes formentlig, det er svært at forstå de pæne sigtserklæringer om, at det er hjælp, de er udsat for.

Vi står i en situation, hvor sikkerhedssituationen dag for dag forværres, hvor de interne mod-sætningsforhold i Irak forøges, med stadig mere omfattende militære svar i form af bombardementer, sidst af Falluja, i øjeblikket syd for Bagdad, et vanvid, hvor det er svært at fastholde billedet af en klinisk retfærdig krig, der rammer de onde og skåner de gode. Sådan er situationen

ikke. Det rammer i flæng, og det rammer specielt civilbefolkningen hårdt. Vi står med hårdhændede razziaer, der i sig selv er med til at forøge modstanden mod dem, der er kommet til udefra.

Det fastslås jo til dels i den efterretningsrapport, som dannede baggrund også for førstebehandling af forslaget her. Jeg skal bare gentage, at der taler man om modstandsgrupperinger, der har stigende lokal opbakning i befolkningen. Man taler om guerillakrig. Læser man den lækkede CIA-rapport fra sidste uge, kan man selv se en overskrift, der hedder »Modstanden vokser dag for dag«.

Derfor er det bare et fuldstændig umuligt bilde, som nogle af ordførerne har forsøgt at fastholde af, at det var små spredte grupperinger, man var oppe imod. Det er i stadig stigende grad en egentlig kamp mod store dele af den irakiske befolkning, man står over for.

Når vi skal tage stilling til en forlængelse, kan man sige, at der er to mulige fremtidsscenerier. Det ene er at fortsætte med det, der indtil nu ikke har virket, altså endnu mere hårdhændede bombardementer af byer for at nedkæmpe modstanden, endnu flere hårdhændede razziaer, endnu flere skud ind i folkemængder i et håb om, at det kan blødgøre.

Hvis det kunne det, så tror jeg man havde klaret problemerne i Tjetjenien fra russisk side. Groznyj er jo en hovedstad, der i dag ligger ned. Hvis man kunne det, så tror jeg, israelerne havde nedkæmpet den palæstinensiske intifada, for man har ikke sparet på krudtet. Derfor er det vel først og fremmest nu tid til at overveje her halvandet år efter, at Bush erklærede: mission completed, om det, man er i færd med, har sandsynlighed for at få den ønskede virkning.

Hvis man ikke mener det, så tror jeg, at den tunge vej er at sige undskyld, sige undskyld for alle de opdigtede begrundelser for at gå ind i en krig, der var grundløs. Der var ingen masseødelæggelsesvåben, det er ikke noget, vi tror, det er noget vi ved; der var ingen internationale terrorforbindelser; det er ikke noget, vi tror, det er noget vi ved; der var ingen forsøg på at få materiale fra Niger til at fremstille atomvåben med, det er ikke noget, vi tror, det er noget vi ved; der var ingen lovlig begrundelse for krigen, som Kofi Annan sagde på BBC for nylig, det er ikke noget, vi tror, det er noget vi ved.

Når man laver så fatale fejl, så er der for at løse situationen op behov for, at man siger undskyld, først og fremmest undskyld til den iraki-